

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari.“ Niz. Pol.

Predplata e poštarinom stoji 2 for., a seljake samo 1 for. za celo godinu. Razmjerno 2 for., a seljake 1 for. novč. za pol godinu. Irvan, Carevine više poštarina. Gdje se najde najmanje 3 seljaka to su voljni, da im list šaljeno svim skupno pod jednim zavojem i timenom, davat ćemo za 10 novč. na godinu svakom. Novci se šalju kroz poštarsku *Nasavac*. Ime, prezime i najbliži Pošta valje jasno označiti. Komu List nedodje na vrijeme, neka to javi odpravničtvu u otvorenu pismu, za koje se neplaća nikakva poštarina, napisav izvana *Reklamacija*. Tko List prima i drži, ako je pošten, to ga i plaća.

Izlazi svaki 1. i 16. dan mjeseca.

UREDNIČTVO I ODPRVNIČTVO

nalazi se

Tip. F. Husla, V. Trsta N. 1703-2.

Pisma se šalju plaćene poštarine. Vjesti, dopisi i drugi opisi štampaju se il u cijelosti il u izvadku, naime prema svojoj vrijednosti i smjeru ovoga lista. Neopisani se dopisi nepotrebljuju. Osobna napadanja i čisto sukromne stvari nenalaze mjesta u ovom Listu. Prilobena se plama tikaju po 5 novč. svaki redak. Oglasi od 8 redaka stoje 60 novč., a svaki redak svuđe 5 novč. il u slučaju opetovanja po što se pogode oglasnik i odpravničtvo. Dopisi se nevrtaćaju. Uredničtvo i odpravničtvo, osim izvanrednih slučajeva, nedopluje, nego putem svoje *Listnice*.

Poziv na predplatu.

Današnjim se brojem obračunamo od naših čitateljah za god. 1882. budućim brojem pozdravit ćemo jih u četrnaestoj godini obstanka našega lista. Sa mnogo stranah prispjovaju nam ne samo laškava priznanja o potrebi i smjeru lista već nas se bodri, da poduzmemo shodne korake, da bude »Naša Sloga« mogla svakoga tjedna izlaziti, jer da to naš narod u Istri i kvarnerskih otocih zahtjeva. Mi smo tu misao već počeli ozbiljno pretresivati te se nadamo, da ćemo svakako tečajem buduće godine moći toj želji zadovoljiti. U tu svrhu treba nam podpore od naroda, komu je ovaj list posvećen. Umoljavamo dakle sve dosadnje predbrojnice, da svoju predplatu za dobe obnove, a sve naše dužnike sjećamo na njihovu dužnost prema našem listu. Da pako uzmo- gnemo povećati naš list, trašiti se je svim našim rodoljubom i prijateljem hrvatskoga naroda, da saberu što više predplatnikah, jer tako će naš list prodati u svaki zakutak, gdje je neobhodno potrebit u dobi, kad ima naš narod u Istri stupiti na svoje noge.

Ciena ostaje, dok bude list izlazio dva puta na mjesec, 2 for., za teško 1 for. Gdje se 8 njih pod jednom poštom nadje pak se dogovore, da jim list svim pod jednim pasom šaljemo, slati ćemo ga i za samih 70 novč. po glavi. Novci se šalju »Postarskom naputnicom« (vaglia postale-Postanweisung). Tko lista nedobije,

neka nam javi otvorenim pismom napisav izvana »Reklamacija«, za koju se neplaća poštarine.

Uredništvo »Naše Sloga«.

Interpelacija

zastupnika na carev. viedu Dr. a Vitezica i drugovah na njeg. prauzvišenost gosp. grofa *Tanfa-s*, upravitelja ministarstva nutrnjih posalah u državnom saboru u Beču dne 6. decembra 1882.

Lošinjski je kotarski kapetan u dopisu od 6. julija t. g. broj 2.725 upravljenom na dokanatsko ureda svojega kotara označio *zloporabom*, što voditelji maticah kod izdavanja obitajskih listovah pišu prezimona hrvatskim pravopisom a ne onako, kako se je pisalo od *pamtivieka*, što po njegovoj misli često prouzrokuje pometnjah i pogreškah, koje da su za stranke (ljude) od valike škode.

Pozivljuć se na odpis c. k. ministarstva nutrnjih posalah od 9. junija 1871 br. 6953, po kojem promjena prezimona spada u nadležnost »ga ministarstva, pronašao je ipak shodnim odrediti, da imaju činovnici onoga ureda prigodom službenoga putovanja po kotaru strogo razviditi maticu i osobito pripodobiti pravopis, kojim su upisana prezimona netom unesenih sa pravopisom, kojim su upisana prezimona njihovih pradjedovah te izpitati, da li obstoje spomenute zloporabe.

Konačno traži od dikanatskih uredah, neka preduzmu mjere, da se to zloporabe ukinu i ujedno da mu poduzeto oznane.

Proti ovakvoj naredbi, koja na daleko prekoračuje djelokrug kotarskoga poglavarstva te koja oslanjajuć se na krivo nazore i nepravu činjenicu duboko vredja temeljna prava, prizvali su se, kao što nije bilo drugčije očekivati, skoro svi župnici i dušobrižnici istoga kotara na c. k. namjestničtvo u Trstu.

Dosada nije dotičnim stiglo nikakvo rešjenje.

Naproti je c. k. kotarski predstojnik u Poreču na 25. augusta t. g. upravio na župnike i dušobrižnike kao što i na obćime svojega kotara okružnicu, u kojoj se polag odpisac c. k. namjestničtva od 8. istoga mjeseca br. 7.887 voli, da neodvisi od narodnosti dotične obitelji, kakvim da se pravopisom upiše njezino ime u maticine knjige a taj izbor da se nemože prepustiti na volju pojedinoga voditelja maticu. Ime mora, kao što se ondjo dalje navadja, biti tako pisano, kako je upisano u krstnoj knjigi ili u ženitbonom pismu, jer da je zadaća maticah sačuvati trajnost prezimena za sva pokoljenja.

Buduć se u navodnom slučaju neradi o promjeni prezimona, kao što se krivo tvrdi, već o tom, dali se imaju pisati u maticah hrvatska prezimona talijanskim pravopisom, koji je uveden pod vladom mljetačke republike ili pako hrvatskim pravopisom, koji odgovara naravi i sveobćoj porabi;

Buduć se iz maticinih knjigah, koje se nalaze kod župničkih i dušobrižničkih uredah Istre i kvarnerskih otokah, uviditi može, da su isto

većim dielom pisane na hrvatskom jeziku sa staroslavenskim (glagolskim) pismeni, mnoge do početka ovoga stolecja, njojkeje pako još do tridesete godina;

Buduć je tim postavljena tvrdnja, da je od c. k. oblastih u zaštitu uzeti talijanski pravopis od pamtivieka u porabi te da usled zabranjenog hrvatskog pravopisa mogu nastati pometnje i pogreške, sasvim netomoljita;

Buduć je u članku XIX. državnoga temeljnoga zakona od 21. decembra 1867, br. 142 zajamčeno svim državljanom nepovredljivo pravo zaštite i njega njihove narodnosti i jezika, buduće se pod izrazom *jezik* razumjeva i literatura i način pisanja te buduće su spomenutimi naredbami hrvatski stanovnici lošinjskoga i porečkoga kotara povredjeni u svojem temeljnim zakonom zajamčenom pravu;

Buduć nemože biti zadaća političke oblasti da štogod odredjuje o čisto literarnih pitanjih;

Buduć nije konačno za sada u Istri vladajućih političkih odnošajih bilo nimalo oprezno, potaknuti pitanje, kao što je predstojeće:

Obzirom na sve to pitaju pod-

- 1.) Jeli su vašoj prauzvišenosti poznate gorespomenute naredbe tičuće se pravopisa u maticinih knjigah?
- 2.) Jeli kani vašu prauzvišenost isto naredbe čim prije dignuti?

U Beču, dne 5. decembra 1882.

M. Herman, Dr. Trojan, Naberger, Šuppek, Dr. Vitezic, Weber, Škopalik, Hladik.

Podlistak.

Žudih Josip Razuļjević.

(Pučka pripovjest iz istranskoga života).

(Nastavak).

Dok je Tancobel ovako pripovjedao, dovedu četiri redara šestoricu svezanu na vratariju. »Čaš« priskoča i otvore vrata tamnicam. Najprivi tobožnji Razuļjevićev prijatelj bio bačen u najgoru tamnicu nazvanu: »pasjak«. Bila vam to podzemna, tienska i nizka sobica, u koju se uniošio kroz jako nizka vrata. U nju doprla je kroz dan samo za nekoliko časovah kroz jednu »lepeplujicu« svjetlost sunčana. Malo nagnjile slame s desne strane a s lijeve jedan zemljan vrč pun vode i kds suha siročeva kruna sve ovo sačinjavalo je uzejzno pokćstvo.

Teško onomu, koj je došao na ono esto! — Razuļjevića kao čovjeka sunva spraviše na prostranje mjesto il ga sve to nije moglo umiriti. Bledak ka smrt pćniknuo od smratne glavom. Kad mu otvore vrata unidje klecajućiu koljenihna i pane kao nesvesjan na slamu u knt. Eza mu se neprestano nadimahu od silnog plača i uzdanja. Veliko mnoštvo Pćznacah što se bilo onamo steklo, križalo se od snebivanja a neke žene, koje poznaje dobru Marjanu ljuto propialise. Evo tako dodje »Žudih Josip Razuļjević« u tamnicu, nekoliko tjednah kašnje bješe odveden u Rovinj.

Tako, drugi gospodine, ugasne na

uvjek čast Razuļjevićevo kuće, a koje se jednog toliko dišila, buknu žalostno starac Stefan.

Ova se nesreća morala javiti dvjema Razuļjevićevima sinovima, nastavi starac Stefan pošto se bio malo podmorio. Anton djak nalazio se onda negdje u Hrvat-skoj i to najbrže u Karlovcu a stariji Mikula u Dalmaciji. Tri dana kašnje dobi Marjana pismo od Antona u kojem joj javi, da je očeova nesreća za njega smrtni udarac, nu ipak pokuša nesrećnicu tješiti koliko je znao i mogao. Osam danah kašnje dobiša opet pismo od njegova gospodara, da je Anton opasno obolio. — Mikula pisao takodjer pismo na svoju zaručnicu Katicu. I on je pisao, da ga je zatvor njegova nesretna otea jako ranio, izrazilo se ča, da se sramuje zvati sinom takova nitkova, da bi zdvajao da nevaruje u Boga i da ga netješiti nada u bolju budućnost.

A Marjana? upitam nestrpljivo dobrog starca.

E dragi gospodine odvrati Stefan, o patnjah Marjanih mogao bih vam do same zore pričati i još neznam da li bih sve povjedao, al vidim gdje se vrijeme približuje, da se mladi sprave na polnoćnicu zato ću ostalo kazati koliko bude moguće kraće.

Jadna Marjana, uzdahne starac, bila već od onada toliko suzah izočila radi slaba ponušanja muzevlja, da se ipak držala hrabro i nije klonula duhom, dok je tuza se imala dobru djeću Mikulu i Antona. Tješila se uvijek mislju da će kadatad okrenuti na bolje. Nada jednu prevari. Stariji sin, koj je imao biti baštinik knie-

lja morao u vojniku i to kako već spomenuh najviše radi slaba očeha ponušanja. Mučila ju misal da ga neće nikad više vidjeti, jer se ravno onda govorilo o valikom ratu. O drugom sinu Antonu, kojega su mnogi u velike clemili radi njegova uzorna vladanja i marljivosti, javiše joj da je pogibalno obolio. Bog zna dakle hoće li prabojeti ljutu bolest ili će ga nemilice svalliti u groh. Nije čudo, gospodine dragi, da su ovake misli jako uznemirile dobru Marjanu te joj malo po malo usjekle duši i tlelu duboke rane, koje joj se nikad nezacjelile.

Bilo je od zatvora proteklo već dva dobra ljeća. Kraj postelje Marjanine slonila je liepa Katica Radleeva kći, U jednom je ruci držala zdjelicu a drugom draga bolestnu Marjanu.

— O draga Marjana, tješila ju, prestanite žalovati. Bog je vas a i mene teško pohodilo al zato nemojmo bezufati. Veli se da Bog onoga kara kojega ljubi. — Vi nište još zapuštona. Danas bija sam u Pazinu pa sam dočula, da će vam suprug naskoro iz tamnice jer da se dokazalo da nje veliki krivac onoga zločina radi kojeg bi zatvoran. Vrihu toga se nadam, da će i Mikula doći kući, jer se više ne govori o vojni. Steta je doista velika, da je umro dobar Anton nu tješite se. Bio on sveta duša. U raju sa svojom braćom moli već Boga za nas. — Danas mi još kazali roditelji da slobodno i spravam ovdje dokle vas Bog odzdravi. Ja vas neću zapustiti ni tupa. Oh! uzdahne najzad, kod vas mi je tako mlo — mlo. —

Bolestnoj Marjani zasušnaše oči nekim veseljem i zadovoljstvom. Onomoglom ru-

kom zagrl Katicu i drhćućim joj reče glasom:

Hvala ti Katicice! Hvala i tvojim roditeljima. Nikad neću zaboraviti tvoje ljubavi i dobrog sreca. Kad te vidim, kad ćujem tako liepo govoriti, kad pomislim na te i moga Mikulu oh onada! — onda se čulim zdravom, te čini mi se kao da mi ništa nemanjka. Nadam se da su mi umria djeca u liepoin raju kod Boga. Oh! ta i ja ću tamo doći te ih navjeke uza sebe imati. — I boljoj se budućnosti nadam. U duhu vidim tjebe i mojega Mikulu gospodarići. U duhu zbriem još mladiji narastaj, koj tijnja, buji, raste, koj se sprema da podigne našu kuću, da joj povrata ahi izgubljeno poštenje!

Iz ovog govora razabirete, prijatelju dragi, da je Marjana izgubila dobroga djaka Antona, koj bijaše kako vam već spomenuh, veoma pametan mladik. Otkad je nesretni njegov otać počeo pohadjati kćerme i kavane, odao se luri i lovu, obćio sa nitkovima nije bio nikad veselo. Neka sjeta poklopi mu sree, koja se opažala takodjer na njegovom obrazu. Više bi putah spomenuo otea njegove pogreške a kad je uvidio da sve ništa nakoristi, zatvorio bi se u sobu pak nad križanim ure i ure plakan i tugovan. A tuđa nikoga nepomože. Njegovo već po naravi slabunjavu tielo počelo od du dana slabiti dok ga vjest ob oćinom zatvoru savin neobori i u crni stovalj grob. Šest mjesecah kašnje izdahnuo je kao pravi križanin u narudaju razevljene mu majke.

Kozić,
Obrisa,
Dr. Tonli,
Kisa,
Dračević,
Poklukar,
Bavali,
Gravali,
W. Pfeifer,
I. Giovanelli,
Klaci,
Dr. Vojnjak,
Dr. Brom,

Hevera,
Dr. Jansa
Kari Adamski,
J. Suda,
Krejfi,
Tiller,
Jirčak,
M. Hawelka,
Tonner,
Platzer,
Dr. Krofta,
Jos. Müller,
Dr. Vajcay.

Kakav je to postupak ?

U 18. broju, koji je izašao onaj dan kad bijaše Njeg. Veličanstvo u Pulju, napisali smo članak o središnjih, koja njeka porečka gospoda napram Hrvatima rabe. Pokazali smo kako oni Hrvate u Istri, njihove zagovornike, njihove svetinje klovetami obispavaju.

Iz izvješća o saborskih sjednicah mogu se naći čitatelji osvjedočiti, da je saborska većina u jednoj sjednici odlučila, da neda ni novčića za tisak zemljovida Istre, pošto je taj zemljovid sa svakoga mogućega gledišta nevaljanim proglasila; i da je ta ista većina u drugoj jednoj sjednici ustanovila, da se dade sastaviti toga zemljovida nagrada.

Predsjednik sabora objavi u jednoj sjednici putovanje carevo, na njegov se predlog odluči, da će saborsko odaslanstvo caru svoju odanost izraziti, a da si pridržaje pravo osobe za to odaslanstvo izabrati. Prodmičvalo se, da će u tom odaslanstvu obstojećem iz pet članovah izmed 20 njih i jedan Hrvat biti. Hrvatski zastupnici nit neznaju, tko je u tom odaslanstvu bio.

Došlo je prošnjah za talijanske škole iz peterih mjestah ili čisto hrvatskih ili takovih u kojih su po dvie, tri obitelji talijanske, a ostale sve hrvatske. Većina saborska nepopitav se o načinu kako je to dih prošnjah došlo, tko jih je sastavio, tko jih je podpisao ili podržao, nemareć iztraživati dali su navodi u njih sadržani istiniti, naložila je zemaljskomu odboru da se zauzme kod zemaljskoga školskoga vjeća o ustanovljenju hrvatske i talijanske škole u rečenih peterih mjestih. Danas već i u Poreču izpovijedaju i priznavaju, da su one prošnje raznim splatkami učinjene.

A sad čujte ovu.

Dne 7. novembra t. g. br. 5210. razpisao je zemaljski istarski odbor natječaj za 6 podporaš pitomcem pokrajinske škole za vinogradarstvo, vinarstvo i voćarstvo.

Prositelji moraju dokazati: sa krstnim listom, da su navršili 16 godina; sa svjedočbom občinske oblasti, da su poljodjelska djeca; sa svjedočbom školskoga ravnateljstva da su svršili pučku školu. Kad nebi prositelj ove posljednje svjedočbe imao, morat će se podvrći primatelnomu izpitu, kod kojega će ima pokazati, da zna dobro čitati i pisati talijanski, i da pozna četiri glavna poslovanja računstvena. Tu je troje moguće: ili da se od dječakah koji su navršili pučku školu, pa i hrvatsku, nezah-tjeva da znadu i talijanski dočim se to zahtjeva od onih koji je nisu navršili; ili da se predpostavlja, da su sve pučke škole u Istri talijanske; ili pak da se ta pokrajinska škola ustroja samo za talijanske dječake u Istri. Prvo je protuslovje samo u sebi. Drugo uemože izreći zemaljski odbor ako je još svjestan, jer i on sudjeluje kod imenovanja učiteljah pak bi morao znati, da je već imenovano učiteljah za hrvatske i lih hrvatske škole. Neostaje dakle nego treće, da je najme ta škola-pokrajinska samo za talijansku djecu. . . .

U glavnom izvješću zemaljskoga odbora na sabor godino 1881 na strani

XXVII prilogaš stoji br. 937 i dopis kojim isti odbor pripisihje namjestničtvu učevnu osnovu glede te pokrajinske škole. U toj osnovi stoji: «Pitomaš da bude pripušćen u školu, valja da pripada stališu poljodjelskomu i dokaže, da je navršio bar pučku školu ili inače dokaže sa posebnim izpitom da znade dobro čitati i pisati i izradjivati četiri računstvena poslovanja. Tu se neveli da mora znati dobro čitati i pisati talijanski.

Pob brojem 3875 je izvješće zemaljskoga odbora na sabor godino 1882 i osnova o uređenju te škole. Pod tečkom «pitomci» su one iste riječi koje navedosmo iz osnove na namjestničtvu. Veli se da mora znati čitati i pisati, al se neveli da mora znati čitati i pisati talijanski.

Sad kako da krmimo taj postupak zemaljskoga odbora? Poštenji ljudi nazvali bi ga onom riječju, koja je svakomu na ustjnh, kad vidi ovakve makinacije.

Na jedan se način podnaša izvješće vis. c. kr. vladi u Trstu od koje se pomoći nada i visokomu saboru, od kojega se potvrdu želi, na drugi se razpisuje natječaj.

I još se veli da se taj natječaj razpisuje po osnovi (in conformità del piano) o uređenju te škole odobrenoj od visokoga sabora! Gdje je u toj osnovi predloženoj saboru na odobronja govora, da mora dječak dokazati, da zna dobro čitati i pisati talijanski? Dokaži slavni zemaljski odbore! Inače ti velimo da je takav postupak stvar nečuvena od jedno zemaljske oblasti u ustavnoj državi!

I kao da se je na to išlo. Iz nacrtu saborskih sjednicah priobćena u našem listu doznajemo, da se je izvješće o toj školi dale razpravljati, premda nebičaje na dnevnom redu. Zastupnici Hrvati nisu znali da će se o tom razpravljati u rečenju sjednici. Njeki njih nisu se nit ustali, kad je predsjednik pitao odobronje toga izvješća zajedno sa osnovom. Kao, da su slutili, da se tim nešto kani.

Jeli češ još jasnijega dokaza, moj ljubljani narode, kako ti se talijanstina narivava, sve što se s tvojim novcem ustroji, samo je za Talijane! Šbija teško je trpiti!

DOPI SI.

Iz Buzatšćine, 28 Novembra 1882.

Kod nas se takovih stvarih dogadja, da se čovjek sgražati mora. Zakona se najmanje drže oni, koji bi morali paziti da ga i drugi vrše. Narod postaje sve siromašniji, od njega se svašta zahtjeva a neda mu se ništa. Pomoći nit zagovora mu nije od nikud.

Hoću da danas spomenem samo nješto iz posljednje sjednice občinskoga zastupstva, obdržavane dne 11. ovoga mjeseca. Na dnevnom redu bilo je šest točakah: o imenovanju občinskoga lječnika, jednoga občinskoga pisara, o putevih, o prodaji komada občinskoga zemljišća, o izplati duga Ivanu Cerovcu za gradnju školske sgrade.

Prije nego se je prešlo na razpravu tih predmetah, čitao se je po običaju zapisnik posljednje sjednice, koja bijaše obdržavana prije nekolicke mjeseci. Vri naš zastupnik Frane Flego iz-Štrpeđa opazio je, da se zapisnik nepiši onako kako se u sjednicah radi, da se dakle nastoji pokriti istinu ili što je to isto, da se tu spletkari. U zadnju najme sjednici bilo je za dnevnom redu imenovanje podučitelja i učiteljice za buzetšku školu. Četernajst glazovar bilo je za to, da se obijca imenuju provizorno, a trinajst da se imenuju stalno. To nebičaje vidljivo iz zapisnika. O četernajst glazovih nije bilo nit spomena. Frane Flego upozorio je zastupstvo na to i pitao kako se je to dogodilo? Glavar mu odgovori, da u podučitelja učiteljica bili imenovani već prije privremeno ili provizorno, a da se je sad samo o tom radilo, da se jih stalno na-

mjesti. Onih četernajst, koji su za to glazovali, da se jih provizorno imenuje, da su svoj glas izgubili, što je svjedno kao da su se od glasovanja odlečili. Sada došlo je do prepirke. Četernajstojica tvrdi da su sbija samo za provizorno namješćenje glazovall. Flego pita, jeli moguće, da se jih nije razumlilo, i da oni nisu razumlili glavara? Glavar odgovora, da mu je znaoš ga nisu razumlili. Flego primede nato, da se više put dogadja, da mnogi ili nerazumljivo glavara ili da se zaplnik drugačije piše. Više put zapazimo da je zapisnik drugačiji nego li razpravljano usjednici. Više put smo i zabilježili u zapisnik takove dogadja, a ovaj put pridržajem si pravo na utok ili rekurs proti zapisniku, posljednje sjednice. Nagri je spomenuo da je on pravo razumljivo glavara, od njihovih nije drugačije ni jedan nit riječi progovorio.

Sva ova prepirka kaže jasno, kako se kod nas postupa, razsvjetljuje stanje u kojem se nalazimo, pokazuje u pravoj svjetlosti glavara i njegovu upravu. Inače nije bila potrebita.

Imalo se je dakle stalno namjestiti učitelju i podučitelja. U sjednici bilo je 27 zastupnikah, 13 jih je glasovalo za stalno namješćenje, 14 za provizorno. Glavar veli da je ovih 14 glasovah izgubljeno; kako da su se od glasovanja odlečili. Tomu nije tako. Tih 14 glasovah imalo se je uzeti kao glasove proti stalnomu namješćenju. A pošto je takovih 14, a samo 13 za stalno namješćenje, učiteljica nit podučitelj nitu bit predloženi za stalno namješćenje, jer u zastupstvu odlučuje većina članovah ako jih je prisutan broj zakonom ustanovljen, kako bi bilo u ovom slučaju. Uzme li se pakto stvar tako kao da tih 14 u sjednici nije bilo, kao da su se od njih odlečili, tad nije bilo u sjednici toliko članovah koliko jih zakon zahtjeva, da može sjednica o čem odlučiti. Cielo zastupstvo broji 80 članovah, a 18 njih ne može nikakovih zaključakah činiti. Po §. 41. občinskoga reda za Istru, «zastupstvo nemože odlučivati ako nisu prisutne najmanje dvie trećine svih članovah». Izuzet je samo slučaj kada nebi članovi po drugi put pozvani radi jednoga te istoga predmeta došli u zakonom ustanovljenom broju. Toga slučaja ovdje nebičaje.

Nečudim se glavaru nit njegovoj družini, nego kako je mogla c. kr. kotarska oblast tako napravljen predlog zemaljskomu odboru poslati, nit kako je zemaljski odbor mogao na temelju takova predloga imenovati učitelju i podučitelja. Ovo kaže jasno, kako se u Istri naprama nam Hrvatom zakon vrši. Drago mi je da je je Fran Flego pridržao si pravo na utok, a nadam se da ga je već učinio.

Nego da čujete, što se je u sjednici dalje dogodilo.

I opet valja da se povratim na prošlu sjednicu. U toj sjednici bio je predložio biti četisti Fran Flego spomenicu na carevinsko vjeće radi uvedenja hrvatskoga jezika u uredi i u škole, kao također predstavku za hrvatsku školu u Buzetu. Gospodin glavara učinio je toliko, da nisu ta dva predmeta došla na dnevi red, nego da su se odložila za buduću sjednicu, i on je valjda mislio za uvjek. Ali Flego nit njegovi drugovi nespava, već hdje i budno hdje gdje se radi o dobru i časti Hrvatah naše obdine.

Pošto je bilo pročitan zapisnik posljednje sjednice, upitao je glavara, zašto nije metnuo na dnevi red njegova dva predloga, o spomenici na carevinsko vjeće i o ustanovljenju hrvatske škole u Buzetu, i zahtjevno da se razpravlja najprije o tom što je zadnji put zaostalo pak onda nek se ide dalje. Glavar odgovori da će se o tom najzad govoriti. Flego veli, ne najzad nego najprije, inače se neide dalje. Glavar veli, ako je došao u sjednicu da poremećuje dnevi red, da će komisar pozvat. Flego mu odgovara: Bože daj! a mislio si je za stalno, da će se bar zakon vršiti ako komisar dodje. Njemu je žao, da glavara meše na dnevi red svakojake stvari i stvarčice, a zapušća velike i pravne zahtjeve ogromne većine pučanstva. Glavar mu odgovori, da ga nesme ukoravati, ako mu nije što pravo, nek za tuži na više oblasti. Flego još reče, da je on ovdje da zastupa puk kako je pravo a ne kako je po volji g. glavaru, i odajli se iz vječnosti. Za njim su izišli i zastupnici Matječić i Anton Flego, a drugi su svi ostali

kao pomamljeni. Što da rečemo ob onih, koji su bili podpisali rečene predloge? sa prošlu sjednicu i koji su se pred ovom sjednicom dogovorili da neće napred dok se o tom nerazpravi. Samo tri su održali rieč. Svi drugi su tako brzo zaboravili na zadanu rieč. Tim nevelim da su odustali od svojih zahtjevah te će stalno biti za nje, kada se budu pretisavali. Al zlo je da se daju tako za nos vući, pak se takostvar oteže.

Pri tom samo opažam, da bi već sbiljavrieme bilo da oblasti prisile, da se u Buzetu zakon vrši. Nek se i komisar šalje kod neide drugdje i kad se zastupnici, koji hoća da se zakon vrši, za smutljivce proglašuju. Valja najme i to znati, da se već nekolicke godinah kod nas račun nit proračun naprikazuje. A to je jedno glavni dužnostih glazovarih. U koliko uređjenu stanju, nebi mogao glavara buzetški sjediti nit jednoga dana na glavarskoj stolici, već samo radi toga.

Još jednu. U sjednici se je odlučilo učiniti zajam od 6000 forintih, da se izplati Ceroveca za školu. U zapisnik nije se metnulo te svote. Neopredeljeno je. Glavar će uzeti zajam u svoti u kojoj mu se bude sviđjalo. Kako pak to?

Iz Lima, 10. Decembra.

Iz jedne i drugo strane Lima čuju se glasovi i želje od malenog broja narodnjakah naših razprženih po Istriji, da bi veoma dobro bilo za svakovratno narodne potrebe, da se što prije sastane kod nas tabor, kojemu bi se pridružili svi narodnjaci iz svih krajovah naše Istre. Istina je, da je kod nas narodni duh još jedva u klicu, te se pojavljuje svjedok mlaha iskrica, koju valja ukriepiti i povećati. Došla je doba, da već jednom obudimo stare haljine i da nove obučemo; pokazimo svijetu da i u nas junačko srce kuca. Poslovice naša nam govori: kad se bratska srca složje i olovo plivat može, a kad sloga nezavlada, isto perje na dno pada.

Govorim: «sa, da bi najshodnije mjesto bilo za rečeni tabor?» Sr. Petar u Šumici, jer je ondje lega ugoana, i blizu grada Pazina a ljudi bi mogli doći od svih stranah s željeznicom; doba obdržavanja bila bi najugodnija i najshodnija dojdue jeseni mjeseca Rujna, jer onda bi mogli doći svi narodni učitelji u kojih leži budućnost povjerenje in mladeži. Uvjereni i osvjedočeni smo već da bi nas došli počastiti i naša susjedna braća iz svih stranah.

POGLED PO SVIETU.

U Trstu, 15. prosinca 1882.

U carevinskom se vjeću sad razpravlja prevažan zakon o prometu i obrtnosti, koji da će bar u nešto odkupiti rukodjelca od robstva židovskih glavnicařah, što se tudjom mukom tušte i zabogačuju, dočim sirote radnici goli i gladni kruto stradaju. Vjeće je nadalje na tri mjeseca dozvolilo vladi, da po zakonu od prošle godine pobira i troši državni novac, jer nije još dospjelo, ustanoviti proračun za buduću godinu. Dozvolilo je također broj novakah, što ima ljeto stupiti pod cruzje. Naš zastupnik, Dr. Vitezić, pozvao na račun vladu glede naredbe, kojom se u Istri vredja naše narodno čuvstvo, tš nam se već i naša imena brani pitaćti našim hrvatskim pravopisom. Našoj u Beču stanujućoj braći Čohor kojih ima ondje prjeko dvjesto hiljad, dozvolilo je ministarstvo, otviriti na svoje troškove česku narodnu školu, na što se Niemci jede i viču i više nego, da je tko Beč zapalio sa četiri strane. Vidi se, da su tako zvani liberalci svi i svuda jedni tš isti: pogani naime bez svakog višeg načela prava i pravednosti. U južnoj Dalmaaciji dogodili se opet nekakvi naredi, a i u Bosnoj i Hercegovini

U Cistaljanji se trebalo na škole po proračunu za prošlu školsku godinu 1881-82. 477,835 for. Od toga otpada na 47 viših škola 4,012,901 for.; na gimnazije samo 3,220,890 for.; na realne 4,445,515 for.; na obrtničke odborne tečajne 950,435 for.; na učeničke knjižnice 23,300 for.; na učiteljska obrazovništva 1,292,656 for., čemu se još ima pribrojiti 140,000 za stipendije učenicima i 137,026 for. izvanrednih izdataka: a pučkim školam daje država pripomoći 1,809,094 for.

Le pavillon Croate. Čitamo u hrvatskih zagrebačkih novinah sledeće: U Lyonu izašla je brošura pod ovim naslovom sa slikom ove naše zgrade u Trstu, koju je napisao profesor na Lyonskom sveučilištu, dr. James Condamin, kao putnu crtu od izložbe tršćanske. Osobitim zanimanjem bavio se je za odnošaji naše domovine i napisao na 22 strane te knjižice malu sliku geografsku, narodno gospodarstvenu i književnu. Napominje položaj naše kraljevine, prispodabljanje ju sa najljepšim i ubavim predelima Saone oko Lyona i Côté-d'or, našu trgovinu s drvi i zemačkim proizvodima po statističkim podatcima, Industriju, kako ju je dielomice na izložbi motrio. Morao je velikom ljubopitnosti proučavati naše stvari, pošto izveštaje točno o broju pučanstva, vjezozakonih poslovih, napominjući našo crkvenu dostojanstvenike, narofito monsieur évêque de Diakove, le général protecteur de l'académie des sciences et des arts. Naš hrvatski jezik očituje za bogati i najljepši u velikoj obitelji slavenskih plemenah. Tumači francuzom historijske crlice o došahu Hrvatah u današnju domovinu sve do najnovijeg vremena, pripoveda o nagodbi sa Magjari, o saboru i autonomiji našoj, o banjskim čuati, o županijah, o podignutih pučkim školah i sveučilištu, koje da je u središtu narodne prosvjete u Zagrebu a ne u Agramu (qui est le nome allemand), opisuje naš glavni grad gornji i dolnji, kao da je ljeta ovdje boravio i to sve u vrlo prijaznom crtanju. Ovakove izrazne simpatije od nami posve tudjeg čovjeka, moramo smatrati kao ugodan pojav, da nam inostranci počinju pozornost svoju obraditi i uvažavati naše nastojanje o kulturnom razvitku. — Zatim prelazi na pavilion, koga sa najvažnijim izlozbenim stvarima crta i dolazi sa materijalnih na duševne radnje, naima na književna djela Stanka Vraza, Petra Preradovića i Augusta Šenoa, koja imenju: «la gloire des lettres en Croatie». Slike životopis Vrazov i navadja «Djalabiše», od kojih je pravio nekoliko pjesmica i tumačio ih svojim zemljakom na najju-bezniji način. Tako govori i o Preradovlju, o njegovu životu i djelih, o pjesmah: «Putnik» i «Pet čahaš» napokon o njegovju izreci: Dans ton champ donne moi un tombeau; — Avec tes fleurs orne ma tombe! o njegovu spomeniku u Arkadiah itd. — Nadalje piše o poeti i romanoforu Senol, o njegovih spisih, koji su vriedni da zauzmu častno mjesto u povjesti književnikh XIX. vjeka. Raduje se, da Hrvati ljube Francezo više nego u kojkom kraju Evrope, i sjeća se, kako se je Napoleon I. izrazio, da nije imao hrabrijih vojnikah nego onih od «générations Nation» i toga da ih je uvijek zvao «Mes braves Croates». Opazio je radosnim čuvtvom na visokom jarbolu pred pavilonom narodnu hrvatsku zastavu u bojah, koje su i francuzke. Ova knjižica je tolikom sudut plisana, da nas mora veseliti što smo našom posebnom izlozkom predavali se svijetu u toli krasnoj slici kao narod, koji ozbiljno za kulturom ide. — Ovaj laskavi sud mora nas nadalje bodriti za čim većom ljubavi za naš rod i neumornom radnjom za napredak naše hrvatske zemlje, kojoj još mnogo treba.

Otrovalo se dete dimom od petroleja. Neka nadičarka donese k ljekniku u Währingu kraj Beča svoje dete od 18 mjeseci, koje je, ba tako, kazniavala zadičarka, iznenađena palo u nepjest, a i otea kada je hotio ustati iz kreveta, spopadoše grčevi i glavobolja. Ljeknik iztraživ dete, konstatovao potpunom ovedanošću, da se je dete otrovalo dimom od petroleja. Izvideno je nadalje, da je nadičarka u svojoj maloj sobi običavala po noći paliti malu petrolejsku svetiljku, koja se je dimila. Dim od svetiljke, kojim se je dete otrovalo, djelovao je čim škodljivije, što je sobica vrlo uzka, bila je ujedno tako zatvorena, da su se otrovni plinovi mogli tim više razvijati. Pošto su kod djeteta upotrebljena sva sredstva nade je, da će i ozdraviti.

Spaljivanje mrtvacah u Franckozki. U jednoj posljednjih sjednica francuzke zastupničke kuće razdieljena je zastupnikom osnova zakona, izradjena od zastupnika Kazimira Perlera, baveća se pitanjem o spaljivanju mrtvacah u Franckozki. Osnova zakona, na kojoj su podpisani Gambetta, Paul Bert, Passi i Anatole de la Forge, sadržaje u glavnom sledeće ustanove: Svakomuo građaninu prosto je narediti posljednjom odredbom, da se njegovo mrtvo telo, mjesto da sahrani spali. I njegovoj porodici stoji na volju spaliti ostanke preminule osobe. U slučaju, kada bi se, bilo skojega razloga, tko god uzprotivio spaljenju, očitujeju mrtvo sudac u 24 sata. Predložiti li prijava o počinjenom zločinu, komu je pokojnik

bilo žrtvom, ima se mrtvo telo prije predati.

London ima oko 685,000 djece, koja su dužna polaziti školu. Podignudom novih 25 školah ima samo za 25,893 djece mjesta. U svih školah ima mjesta za 602,095, tako da skoro 200,000 djece ostaje bez obuke u najvećem gradu civilizovanoga svijeta.

Književne vesti.

Vjekopis Dra. Jurja Dobrile biskupa tršćansko-koparskoga prije počeo-puljskoga. Napisao Crvjetko Rubčić. Na svijet ildalo društvo sv. Jaronima. Ovo po naš narod u Istri osobito krasno djelo, gdje su nazicane sve vrline i kriposti nezabornoga biskupa, može se dobiti kod administracije našega lista za cenu od 30 nov. Tko ju želi imati, a svakio morao bi ju imati, neka nam pripošađe uz 30 nov. još 5 novč. za poštu.

«Hrvatske Vile» sv. II. god. II. sadržaje: I. Slike: Nikol Tomasec — Na Solji (dve slike) — Ramujan — Dvie algerijske: Mimika — Lirika. II. Pjesme: Tužnopoljci (I—IV) — L. K. O., Na Trsatu (I—III) — A. Harambušić, III. Proza: Urošitio — D. Joso Gržatić; Bartek pojediniho — pohrv. Fr. Kučinčić; Adalgisa — F. Afrid Riečanin; Prvaci današnjeg Pariza — Ilija Milarov; Bakar — D. Hlrof; Lstak: (Književnost — Umjetnost — Naše slike — Kulturne vesti) — Bibliografija); Oglasi.

Uprava i uredništvo «Hrvatske Vile» donđa na omotu svojim predplatnikom sledeće oditovanje:

«Ovaj svezak nam se je otagnuo sa više razloga, i to: jer moradosmo neko vrijeme pričekati, da uzmogamo odrediti stalnu nakladu; nadalje, jer se i danas imamo boriti s težkom obstojnošću, što nam je strojilao još uvijek u zatvoru, a onaj, koji ja je provizorno zastupao, dobio drugdje stalnu zasluzbu, te tako moradosmo deset danah biti bez njega, dok nam opet drugi ne prispije; napokon, jer je i sam urednik poradi svojih posalah morao na 15 danah odputovati. Mi čemo medjutim do nove godine nastojati, da sve nadomjestimo.

Glede samoga izdavanja moramo našim čitateljah napomenuti, da smo odlučili nastaviti naš rad od 1. sleđnja 1889. u Zagrebu, te se tako nadamo nadopuniti sve možebitne manjkavosti, koje sa do sada pokazase.

Kako je naš narod liepo pristao uz «Hrvatsku Vilu», to se nadamo da će nas još bolje podupirati, kada stignemo u metropulu Hrvatske.

Budući da su nam se preko dvie trećine predplatnikah potužile, da im francuzki modni list nije od nikakve koristi, priznudei smo II. svezkom izdavanje istoga obustaviti. Istomu približio 2 broja modnoga lista. Medjutim došlo će svi naši predplatnici kao odšteta: deset silnah iz «Zlatne biblije» i silku za okvir «Vjrtiba u Hrvatskoj», koju svakim danom očekujemo, da ju uzmogamo našim cistogodisnjim predplatnikom odma odposlati. Nu da u našem pokusu sa modnim listom ne zaostanemo, te da mnogim željam udovoljimo, predželi smo shodne korake, da nastavimo izdavanje modnoga lista u hrvatskom jeziku, te se nadamo, da čemo našim dolazkom u Zagreb i tomu zahtjevu zadovoljiti. Štude li se to, onda čemo predplatnikom «Hrvatske Vile» modni list davati jeftinije no inim.

Predplatna ciena jest na cielu godinu 40 for., na pol godine 5 for., na četvrt godine 3.50.

«Vienac», Zabavi i Poeci. — *Posto na predplatju.* — Petnaestu godinu vijeka svoga nastuplje nam ovo «VIENAC». Tko znače, a tekoćevini se poteškoćam mora još uvijek boriti hrvatska liepa knjiška, a napose časopis; tko re spomene, zašto je ugasila «Danica hrvatska», uvenuo «Nevens», uasnuo «Naše gore liste» i «Bostiljak» itd., obrudovat će se jamučno, što ipak imademo balustrirčan časopis, koji je toli liepu dobu dočekao.

Kraj uvijek još slaba meta našega obitvanja za knjišku, kraj sline navale tudjih listovah mučno bi bilo pojedine ukloniti sve zapreke,

koje su izdavanju periodična lista na putu, te žrtvovati onoliko, koliko je Dionička tiskara, samo da se odriči «Vienac».

Pošto su vlastitica «Vienca», si. Dioničku tiskaru, prinukali poslovni odnošaji, da se dalje nebahv izdavanjem i uređivanjem ovoga lista, to smo se toga mi podpisani prihvatili. Preuzimajući mi novom godinom 1889 izdavanje i uređivanje jestinae balustrirčanega časopisa, koji je dubiji korijen u narodu uhvatio, nastojat čemo svimi silami, da gradivo i nadalje na solidnom temelju sačuvamo, a možda i podignemo dobar glas našega «Vienca».

Nu nije samo do nas, da «Vienac» ostane i nadalje, što je bio. Hrvatski narod neamije mu svoje pripomoći uzkrčiti, ako želi, da mu neuvens. Jedino oblina materijalna pomoć mogla bi ga podeti, da bude premae svojim sretnijim drugovom, koje podupiru tiuče i tiuče biedogardnih rukou.

Postivamo zaie sve prijatelja hrvatske knjiške, da se što prije požuru predplatiti na «VIENAC». Čim se više predplatnika javi; tim će i list biti vrsniji oblikom i sadržajem svojim.

Godilnja mu je ciena:
Za domaću, koji ga sam dizu . . . for. 6.—
Poštom i domađim u kuću . . . for. 7.—
Na palevodu i četvet razmjerno.

Pošto je Dionička tiskara zadržala suenjalnu upravu lista, neka se noveli šalju i nadalje poštomnom napitnikom Upravi «Vienca» (Zagreb, Dionička tiskara, Preradovičeva ulica).

U Zagrebu koncem godine 1889.

V. Klafč i M. Maravilo.

Hrvatska biblioteka. Ovo književno poduzeće izdalo je već 3. svezak, koji sadržaje pupovjasku iz petnaestoga stolieca napisanu od D. Dametra pod naslovom «Otae i rina». Prva i druga svezka posvema je razpačena. Ovim svezakom počeo se upotrebljavati štiji papir za tisk. Šesti svezak doneti će dramu «Romeo i Julija» od Shakespepa sa krasnim ilustracijah. Predplata se prima na 5, odnosno na 10 svezdičah a iznaša 75 novč. odnosno f. 1.50. Snahtim svezkom pođimlje predplata na drugu seriju a upravlja se na knjižaruu «Luv. Hartmann Kugli i Deutseh» u Zagrebu.

Münchhausen. Čudnopolta putovanja i doživljaji baruna Münchhausena po kopnu i po moru, kako ih sam pripovieda u prijateljshom krugu. Svezak I. U Bakru. Zbirkah i naklada Rudolfja Desselbrunnera. Tko nije već čitao ili bar čuo pripovjedati romansirane doživljaje baruna Münchhausena, koji su već postali svojinom svih evropskih narodah. Sada se svakomu pruža sgoda, da ih čita u hrvatskom dosta dobrom prevodu, nebi li se tako od srca naslanjao dosjetljivim i fantastičnim pripovjedkam toga vretogojna. Ciena je svezku 25 novč., poštom 2 novč. više. Koji bi željeli na nakladnika u Bakru i for. dobiti će cielo djelo sastojeće iz 4 svezaka prosto od poštarne, a sabrač od 10 predplatnikah — djelo badava.

Slaves et Teutons. Pod tim naslovom izašla je u Parizu (Hachette et Co.) knjiga, koju je napisao hrvatskom obitvanju iz njegova horavka u Zagrebu i putovanja u Bosna-Herzegovinu odmah iza okupacije poznati g. Eduard Marbeau, a koja će sigurno u Evropi, osobito u krugovih političkih pobuditi obću senzaciju. Naslovi pojedinih poglavljah jesu sledeći: 1. Sukob medju Njemci i Slaveni neodkionij je. 2. Sruženje Slavovah u Evropi. 3. Uzcrok nesloge medju Slaveni i Njemci. 4. Doticaji medju Slaveni i Njemci — Borna u Austriji. 1. Česi i Njemci u Českoj. 2. Sveučilišta u Pragu. 3. Novinstvo u Pragu. 4. Česki uhod. 5. Odnošaji medju Česi i Njemci u českom saboru. 6. Sile slavenske stranke u bečkom parlamentu. 7. Politika bečkoga dvora u Českoj. 8. Njemci u Galiciji. 9. Njemački jezik u Galiciji. 10. Poljaci u Galiciji. 11. Česi naprama Poljakom. 12. Magjari u svojih doticajih s Njemci i sjevernimi Slaveni. — *Borna u Prusiji.* 1. Poljaci u pruskoj Šleziji. 2. Otkidai njemačke naselbine u Šlezkoj i Poznanju? 3. Poljaci u Poznanju.

4. Kulturkampf. 5. Izseljivanje. 6. Poljaci u Prusiji. — *Borna u Austriji.* 1. Njemci u kraljevini Poljskoj. 2. Društveni odnošaji u Poljskoj. 3. Razvoj trećega stališa poljskoga. 4. Židovi u kraljevini Poljskoj. 5. Sveučilište varšavsko i njegov upliv na naobrazbu narodnu. 6. Varšavsko novinstvo. 7. Budućnost Poljske! Otkud će joj sinuti sloboda itd.

Listnica.
Gospedi, koja nam više putah šalju razne pjesme, da jih obelodanimu, moramo javiti, da nam prostor našega lista za sada nedopušta tiskati jih, neka se strepe; možda će i na nje doći red.

Tek Novacah polag Borse u Trstu

od 1—15. Decembra 1882.

Dne	Car. duk. (centin)	Napol.	Lire steci.	Austr. rent u papiru	Austr. rent u srebru	Austr. rent u zlatu
1	5.63	9.47	—	76.25	—	95.25
2	5.63	9.47 1/2	—	76.90	77.20	—
3	5.63	9.47 1/2	—	76.45	—	—
4	5.61	9.48	—	76.55	—	—
5	5.61	9.48	—	76.60	—	—
6	5.62	9.47 1/2	—	76.80	77.20	—
8	5.60	9.47	11.85	76.55	—	—
10	5.60	9.47	—	76.60	—	—
11	5.60	9.47	—	76.60	—	—
12	5.60	9.47 1/2	—	76.60	—	—
13	5.59	9.47	—	76.55	—	—
14	5.59	9.47	—	76.45	76.95	—
15	—	—	—	—	—	—

Pregled tršćanskoga tržišta
dan 14. Decembra 1882.

	OD	DO	for.	inb.	for.	inb.
Vosak prim. i ugarski za 100 k.	80	—	101	—	—	—
Kafn Portoriko	55	—	55	—	—	—
R. Domingo	55	—	55	—	—	—
Fl. polag vrsti	39	50	35	—	—	—
Cukar australski tuđeni	39	75	33	—	—	—
Ovijetla trave buhače (Gri-santono)	46	—	70	—	—	—
Tamjan splot	28	—	35	—	—	—
Naranče, skrjinica	2	—	5	—	—	—
Karube puljzke za 100 k.	9	—	—	—	—	—
Ivančinski	6	—	—	—	—	—
Smokve Kalamata-puljzke	43	—	10	—	—	—
Limuni, skrjinica	12	—	16	—	—	50
Bademki štiti mendule za 100 k.	68	—	76	—	—	—
dalmatinske	76	—	—	—	—	—
Lešnjaci	19	—	32	—	—	—
Šiljive bosanske i arbske	23	—	24	50	—	—
— Kranjske i hrvatske	17	—	18	—	—	—
Pšenica ruska	10	60	11	—	—	—
— ugarska	10	50	11	—	—	—
galačka	—	—	—	—	—	—
Kukuruz (turkudnja) ruski	10	—	10	25	—	—
Rač	7	50	—	—	—	—
Joćam	—	—	—	—	—	—
Zob ugarska	7	—	8	—	—	—
arabanska	8	25	0 75	—	—	—
Pašulj (fažol), polag vrsti robe	10	50	12	—	—	—
Bob	10	—	15	—	—	—
Gršak (bil)	10	—	15	—	—	—
Leća	13	—	23	50	—	—
Oraž talijanski	12	60	12	75	—	—
ingociški (kitaljaki)	100	—	110	—	—	—
Vuna bosanska	118	—	125	—	—	—
— morajska	125	—	—	—	—	—
arabanska	48	—	90	—	—	—
Istarska	42	—	70	—	—	—
Danke koruske Jelovice	10	60	11	40	—	—
Stjarske	6	—	12	—	—	—
Grede	6	—	12	—	—	—
bukovice	40	—	43	—	—	—
Ulje italij. niže vrsti za 100 k.	40	50	43	—	—	—
— najbolje	50	—	62	—	—	—
— srednje vrsti	43	—	44	—	—	—
dalmatinsko	10	—	19	25	—	—
Istarsko	13	—	13	25	—	—
Kamenou ulje u barilah	145	—	176	—	—	—
u kasetah	47	—	55	—	—	—
Kože strojene nuške	80	—	108	—	—	—
suhe volovje nuške	80	—	100	—	—	—
dalma. ist. i bosa.	80	—	110	—	—	—
janjeće nuške za 100 kom.	80	—	110	—	—	—
dalmatinske	—	58	—	70	—	—
korzo	—	58	—	70	—	—
vunene silane	—	53	—	70	—	—
suhe	—	53	—	70	—	—
zočje za 100 kom.	34	—	42	—	—	—
Bakalar	45	—	53	—	—	—
Sardalo i haril	13	—	25	—	—	—
Vitriol modri za 100 k.	28	—	27	—	—	—
Maslo	70	—	100	—	—	—
Loj dalmatinski i naški	46	—	47	—	—	—
Salo	79	—	79	—	—	—
Slanina	74	—	—	—	—	—
Rakija ototiljar 100 litarah	—	—	24	—	—	—
Galčivi istarski za 100 k.	22	—	24	—	—	—
Ruj naški	9	—	—	—	—	—
— istarski	8	50	—	—	—	—
— dalmatinski	7	50	—	—	—	—
Mekinja	4	90	—	—	—	—
Krupica (samolin)	4	90	—	—	—	—
Lisica od javorika	12	—	13	—	—	—
Vinske strogidne (Gripula)	—	—	—	—	—	—
aploh	40	—	60	—	—	—
Med dalmat. i riečki	28	—	32	—	—	—
— hrvatski	32	—	34	—	—	—
Lumber (jabučice od javor.)	11	—	11	50	—	—
Pakal baril od 100 k.	2	—	18	—	—	—
Čunje (štraco) za 100 k.	2	—	18	—	—	—
Katram dalmat	14	—	16	—	—	—

Oglas.

Javljamo našim čitateljem i ostalomu štovanomuo obitvanstvu, da smo pomoću «Matice Hrvatske» dali prestampati iz „Naše Sloge“ u posebnu knjigu, koja u maloj osmini iznosil preko 380 stranah,

Istarske hrvatske narodne pjesme.

Knjiga se može dobiti kod Odpravnitstva ovog lista po for. 1. Čist dobitak je namljenen *Našoj Slogi* i *Bratovštini hrvatskih ljudi u Istri*, zato se nadamo, da čemo ju razprodati u najkraće vrieme.

Odpravnitstvo «Naše Sloge».